

Tämä tarina kertoo nuoresta naisenalusta, joka sotkeutuu rikollisuuteen. Mukana on myös rippunen yliluonnillisuutta, mutta kuuluu mielestäni enemmän tähän kategoriaan. Luku 1 Aida Makasin selälläni isän romuvolvon alla ja manailin itsekseni. Öljypohjaan oli tullut reikä ja se oli valuttanut viimeisetkin öljynrippeensä naamalleni. Se oli sitten viimeinen matka tälle moottoriparalle. Oli aika ironista, että minä, isän pikkutyttö korjasin hänen autonsa, vaikka hän oli itse valmistunut joskus hamassa nuoruudessaan automekaanikoksi. Vaikka ei isässä enään kyllä muisti pelannut kitkatta. Änkesin auton alta ylös ja lampsin sisälle. -Se on sökö. -No? -Huomasitko sä kenties matkalla, että kojetaululla ois vilkkunu semmonen öljyvalo? -Jaa-a – isä katsoi minua mietteläänä – taisi se muuten sellaista punaista valoa vilkuttaa. Puuskahtin ja pyöräytin silmiäni. -Sä oot ajanu sillä jonnekki paskaan, ku öljypohja auki ja kone leikannu kii. Jon Samoihin aikoihin, pihatien toisella puolella minä kyykin pensaan takana ja katselin pihalle.

Parin minuutin kuluttua näköpiiriini astui nuori tyttö. Korkeintaan seitsemäntoista ikäinen. Tytön mustat hiukset oli koottu ylös ja yllään hänellä oli pitkät shortsit ja toppi. Iho oli päivettynyt ja öljyinen, mutta liasta huolimatta tyttö oli kaunis. Täyteläiset huulet ja korkeat poskipääät. Aida Hyppäsin oman autoni penkille ja kaivoin avaimet esiin. Auto lähti vastahakoisesti käyntiin ja kiihytin pihatielle. Yhtäkkiä auto sammui. Ääntäkään ei päässyt, kun se tyytyväisenä ajoi vielä pari metriä eteenpäin. Yritin käynnistää auton uudestaan, mutta mitään ei tapahtunut. Nousin kiroillen autosta ulos ja olin törmätä nuoreen ruskeatukkaiseen mieheen. Viidessä sekunnissa ehti tapahtua paljon. Hän nappasi salaman-nopeasti kämmeneni selkäni taakse ja puristi niitä rautaisessa otteessaan. Hetkeäkään ajattelemta taitoin itseni kaiksinkerroin laittaen kaiken voimani tähän liikkeeseen. Mies oli juuri kumartumassa ja takalistoni osui hänen palleaan kaikin voimin. Sitä hän ei ollut odottanut. Miehen ote kämmenistäni kirposi heikon inahduksen saattelemana. En kääntynyt, enkä mittinyt mitään, vaan juoksin henkeni edestä. Jon Kesti jonkun aikaa, että pääsin ylös. Tyttö oli saanut minulta ilmat pihalle ja se oli nöyryyttävää. Olin aliarvioinut hänet. Nousin huimauksesta huolimatta ylös ja lähdin takaa-ajoon. Tyttö ei pääsisi karkuun, koska Alan odotti risteyksessä. Juoksin minkä jaloistani pääsin ja päädyin tienristeykseen jossa Alan oli jo saanut tytön rautoihin. Se ei paljoa tyttöä estellyt. Jaloillaan hän potki minne ylsi ja oli ilmeisesti Alan oli saanut myös osumaa. Juoksin avuksi ja otin tytön jaloista kiinni ja pidin niistä tiukasti kiinni, Alanin nostaessa tytön mahasta ja kannoimme hänet autolle. -Mitä vi"ua mä oon tehny? Tyttö huusi, kun olimme saaneet hänet autoon -Et mitään, mutta susta on meille apua - Alan sihahti ja kääntyi minuun päin - aja hallille. Jatkoa tulee ja toivon että saisin rakentavaa palautetta siitä, kuinka pitkiä lukujen pitää olla, virheistä yms. , koska tämä on mun eka tarina jota tänne kirjottelen...